

СВОБОДА (LIBERTY) Ukrainian National Association logo with address: 26 Grand St., Jersey City, N. J.

СВОБОДА

СВОБОДА (LIBERTY) Ukrainian National Association logo with address: 26 Grand St., Jersey City, N. J.

Урядовий орган Українського Народного Союзу — "СВОБОДА" — Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXVII. ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ., ВІВТОРОК, 21-го ЖОВТНЯ 1919. 4. 125. VOL. XXVII. JERSEY CITY, N. J. TUESDAY, OCTOBER 21, 1919. No. 125.

УСПІШНИЙ НАСТУП ПРОТИ БОЛЬШЕВИКІВ НА УКРАЇНІ.

Українські війська віднесли перемогу в Київщині і здобули Фастів.

Суперечні вісті про упадок Петрограду. -- Большевики доносять про успішний протинаступ.

Вісім республік домагають ся від мирової конференції признання їх самостійности.

ВІСТІ З УКРАЇНИ.

УРЯДОВЕ ПОТВЕРДЖЕННЯ ВІСТКИ ПРО ЗДОБУТТЯ КИЄВА.

Київ здобути большевицькі війська дня 15 жовтня. (Від Української Мисії у Вашингтоні). ВАШІНГТОН, 18 жовтня. — Українська Мисія у Вашингтоні одержала нині з Камениці Подільської наступного каблетраму...

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКА ВІДЗІСКАЛИ ФАСТІВ.

Посувають ся в напрямі Одеси. ЛОНДОН, 17 жовтня. — Большевицька бездротна телеграма доносить про здобуття Феодосії, залізничної станції, портової флотилії при залязній шхати до Одеси, 10 миль на південне від Києва.

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКА СПИВДІАЮТЬ РАЗОМ З БОЛЬШЕВИЦЬКИМИ.

ВАРШАВА, 16 жовтня. — Українські війська ставлять сміливий опір військам ген. Денікіна, які роблять зусилля просунути ся вглиб України. Мисія українські получали ся на бовім фронті коло Києва з військами большевицькими і відзискали Київ з рук військ ген. Денікіна.

ПОЛОЖЕННЯ НА УКРАЇНІ НЕСЧЕНЕ.

ЛОНДОН, 18 жовтня. — Літське положення на Україні під впливом пору представлять ся дуже неясно. Кожен би вістку про адуку большевицьких і українських військ в околиці Києва позалазя ся правдивою, то вона становила би дуже поважну небезпеку для армії ген. Денікіна.

ПОЛЬСЬКІ ВІЙСЬКА ЗАНЯЛИ МІСТО ГОМЕЛЬ.

ЛОНДОН, 17 жовтня. — Після останніх відомостей воєнне положення в Білорусі і Україні представлять ся, як слідує: Пове крило польських військ дійшло до Дніпра, відтак перещирили ся відомості про захоплення міста Гомеля на річці Сохою, 70 миль на північ від Чернігова.

КУБАНСЬКА НАРОДНА РАДА ВІДКРИЛА КУБАНСЬКИХ КОЗАКІВ ЗА АРМІЙ ГЕН. ДЕНІКІНА.

ЛОНДОН, 18 жовтня. — Бездротна телеграма від ген. Денікіна доносить про дуже заважну битву з большевиками на північній західній околиці Ореля, в околиці Вороніжа. Большевицькі війська розпочали різноманітний наступ на бовім фронті коло Чернігова від Волгою.

КАМЕНЕЦЬ ПОДІЛЬСЬКИЙ, 17 жовтня.

Представники України, Естонії, Латвії і Литви вручили свілий ноту англійському правительству, в якій домагають ся признання незалежності їх держав. В меморіалі висказано надію, що мирова конференція признасть Українцям, Естонцям, Латвцям і Литвцям право самовизначення, яке вона признала вже другим державам.

Проф. Огієнко відіслав з мисією Українського Червоного Хреста з Камениці Подільської, німецького складу українського правительства, до країн західної Європи, а ціли закупки санітарних матеріалів і ліків.

Кубанська Народна Рада відкликала кубанських добровольців з армії ген. Денікіна з причини, що ген. Денікін розпочав війну проти української армії ген. Петлюри.

Жовніри з армії ген. Денікіна організували у Фастові, кодо Києва, погром Жидів. Вісти доносять, що в божничні вогні 2,000 Жидів розстріляно, а божничні вогні розпали.

Український хор освятив всенічний успіх в Базилі і Женеві. Швейцарські часописи вихваляють з одушевленням концерт. Публіка слухала стоячи, коли на концертах співано народні гимни швейцарський і український.

(Отці вісти наслідні з Камениці Подільської, бездротним телеграфом до Відня, а відси каблем до Вашингтону).

РОЗМОВА ПРОФ. САВЧЕНКА З ЛЛОЙДОМ ДЖОРДЖОМ.

ЛОНДОН, 18 жовтня. — Я прибув до Лондону з англійськими журналістами Ллойд Джордж, примачив нас у себе, розмовляв зі мною. Випитував ся про побороцькі пори Петлюри, число української армії і відносини Петлюри до сусідів.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ШПИТАЛЬ НА КУБАНИ.

В кореспонденції, яка недавно прийшла з області кубанських козаків, говорять ся про найлучший дарунок, зроблений Америку тому країні. Сам дарунок є шпиталь на 350 ліжок, подарований Американським Червоном Хрестом кубанському правительству.

Усі ричи до того шпиталю разом з медичними і інструментами були привезені на пароплаві Американського Червоного Хреста, котрий недавно прибув до Новоросійська.

Полкщо головному задержено сего шпиталю є займати ся ліченням хорих, але є замір зробити сего шпиталю центром нової школи медицини, коди кубанське правительтво на се згодить ся.

Сей шпиталь відкриває 350 вповні приготованих ліжок з медичними і інструментами і всіми потрібними засобами на шість місяців. Він є того самого типу, що Американський Червоний Хрест має в Франції. Сей шпиталь буде належати до міністерства здоров'я в кубанським правительстві.

В РОСІЯ.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ВІЙСЬКА РОЗПОЧАЛИ ЗАГАЛЬНИЙ НАСТУП ПРОТИ ГЕН. ДЕНІКІНА.

ЛОНДОН, 18 вересня. — Бездротна телеграма від ген. Денікіна доносить про дуже заважну битву з большевиками на північній західній околиці Ореля, в околиці Вороніжа.

Большевицькі війська розпочали різноманітний наступ на бовім фронті коло Чернігова від Волгою. Большевицькі осягнули деякі успіхи, але опісля були привнесені статунти з причини заважного опору військ від команду ген. Врангеля.

СУПЕРЕЧНІ ВІСТІ ПРО ЗДОБУТТЯ ПЕТРОГРАДУ.

Большевицькі доносять, що відзискали Гатчину і Красное Село. ЛОНДОН, 19 жовтня. — Бездротна телеграма, яку одержано нині вечером з Москви, доносить, що саметські війська, які опорожнились були Красное Село і Гатчину, пересели успішній протинаступ і відзискали обидва міста.

ВІСТКУ ПРО ЗДОБУТТЯ ПЕТРОГРАДУ ПОДАЛА ФРАНЦУЗСЬКА БІРЖА.

ПАРИЖ, 18 жовтня. — На біржі появил ся нині популодний слухачою оповістка: „Урядово: Петроград здобутий“.

Тимчасово французське правительтво не одержало жадних вістий про здобуття Петрограду. Приватні телеграми, які наслідні до марової конференції, доносять, що Петроград буде здобутий в протягу двох днів.

МІРОВА КОНФЕРЕНЦІЯ НЕ МАЄ ВІСТІ ПРО ЗДОБУТТЯ ПЕТРОГРАДУ.

ЛОНДОН, 19 жовтня. — Телеграма з Парижа доносить, що Сергій Сазонов, представник французького правительства в Парижі, зазнав нині вечером, що не одержав жадних вістий в справі здобуття Петрограду.

Ані мирова конференція ані американська мирова делегація не одержала жадного потвердження вістий про здобуття Петрограду.

ЩЕ ОДНА ВІСТКА ПРО УПАДОК ПЕТРОГРАДУ.

ВАШІНГТОН, 19 жовтня. — Представник північно-західного російського правительства у Віборгу доносить на підставі урядового звіту фінського генерального штабу, що протинаступ большевицьких військ знятий Петроград і Кронштадт.

Таку вістку одержав нині вечером департамент для заграничних справ.

ТРОЦЬКИЙ ЗАВІДАЄ, ЩО ПЕТРОГРАД НЕ ВПАДЕ.

ЛОНДОН, 18 жовтня. — Бездротна телеграма міністра вістий Льва Троцького з Москви доносить: „Громаду буржуазній протичують всі сторони протичують ся против саметського правительства Польські шляхтичі надширили своє злоуби. Німецький генерал фон дер Гольц і злочол всіх країн звиняв на приказі шхти в Петроград привелися підмаршкі розселив вже з великою радістю вістку про наше поражене, а біржа і преса заповнюють скорий упадок Петрограду. Одні воєни розиняють ся. Петроград не упаде. Він удержить ся. Ми не самемо віддати Петроград.“

Наші війська, які боронили Петроград, були привнесені від першими ударами уступити трохи назад і Петрограду грозило занадто небезпека. Англієйські і французькі бездротні телеграфні розселив вже з великою радістю вістку про наше поражене, а біржа і преса заповнюють скорий упадок Петрограду. Одні воєни розиняють ся. Петроград не упаде. Він удержить ся. Ми не самемо віддати Петроград.

Для оборони першого міста протилежної революції найлучше є долати сили серет селян і робітників. Успіх Кодевича полягають в нападках кінової. На поміч Петрограду і петроградським робітникам, перші відважи революційні відважи війська. Ми мусим скрутити гомову бандам Юденіча і англійсько-французьких імперіялістам“.

З МІРОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

ВІСІМ РЕСПУБЛІК ДОМАГАЮТЬ СЯ ПРИЗНАННЯ НЕЗАВИСИМОСТІ.

Внесли в тій справі меморіал до головної ради мирової конференції.

ЛОНДОН, 17 жовтня. — Латиська делегація доносить, що представники Естонії, Грузії, Кубани, Литви, України, Азербайджану і північного Кавказу внесли до головної ради мирової конференції в Парижі меморіал зі слідуючими жаданнями: 1. Признати кожду з повисше наведених республік самостійною державою.

2. Розпочати безпородочно перевірку територіальних, економічних, фінансових і всіх інших справ у повисше наведених республіках, які ввійшли в з притроду признання їх самостійности.

Вона оповідає, що місто Омек вже від чотирох місяців знаходиться в руках большевицької і телер в їх послонді. Вже доноситься про побди Козлца, вислани дібно з Омска, є неправдлив і мають на цілі виключно пропаганду, як се знавляє дальше Ф. Годман. Вони ввійшли з Омска ще в маю, коли большевицькі зняли місто.

Провідники партії соціалістично-революційної мають ввійти в склад саметського правительства.

КОПЕНГАГЕН, 17 жовтня. — На останнім засіданні кабінету унделено прохатимі деяких соціалістичних провідників партії соціалістично-революційної до саметського правительства в характері народних комісарів.

Перша конференція большевицької і соціалістично-революційної. На конференції буде обговорена справа спільної праці і спільна іменована деяких соціалістичних революційних народних комісарів.

Ходить чутка, що Омек від 4 місяців знаходиться в руках большевицьких.

ГОНОЛОЛЮ, 17 жовтня. — Серед великого числа рижих протиривних вістий про положення в Сибірі виявлять ся цікавою вісткою доносене Американою Ф. Годман, яка щиро працює в Сибірі, де працював при товаристві Червоного Хреста.

Населення краю Азербайджану турецьке. Вісти з Петрограду доносять, що в тім краю українські є бунтарі, турецький прем'єр Бисер Паша та що він прагне до побди на чолі сего нової революції.

НА ЛИТВІ.

Литва проголосила війну проти німецько-російських військ.

КОПЕНГАГЕН, 17 жовтня. — Вістка, одержана з литовської столиці, Ковна, доносить, що тимчасове литовське правительтво проголосило на Литві воєнний стан і віддало приказ своїм військам віддати на війська німецько-російські, які стобуть на лінії Куршани-Шавалюба.

Командант німецько-російських військ вислав до литовського правительства писання, щоби полагодили неперозуміння. Литовське правительтво, щоби не довіряє німецько-російським військам, поставило жадане, щоби вони сечас одорожнили литовську територію.

Російський генерал взявде Полькія до спільної боротьби проти большевицьких.

РИГА, 16 жовтня. — Головний командант німецько-російських військ на Литві і в Курляндії, ген. Авалов-Бермонд, видав відказу до польських військ на Литві, щоби не вступали в боротьбу з ними до спільної боротьби проти большевицьких.

ВІДЕНЬ, 18 жовтня. — В протягу року, який скінчив ся дня 1 жовтня, австрійське правительтво видало 8,441 мільонів корон, відчало жого доходу вносил всього 3,444 мільонів. Неодобрю пожито паперовими грошми, щоби вартість одної корони впаде ниніше одного американського цента.

Вартість австрійської корони ниніше цента.

В АВСТРІЯ.

Критичне фінансове положення.

ПАРИЖ, 18 жовтня. — Вісти, які одержав з Австрії мирова конференція, доносять про дуже неясне фінансове положення в Австрії. Брак позички і опад гронить упадок кождо у правительстві. Один бохоче знайти кожду у Відні 100 корон, але і його годі дістати.

Положене з кождим днем труднійше.

Кожі адмінтації не вдасть ся в короткй часі своєю зарадити, треба буде надати ся нової большевицької революції у Відні, а вслід за тим в цілій середній Європі.

Вартість австрійської корони ниніше цента.

ВІДЕНЬ, 18 жовтня. — В протягу року, який скінчив ся дня 1 жовтня, австрійське правительтво видало 8,441 мільонів корон, відчало жого доходу вносил всього 3,444 мільонів. Неодобрю пожито паперовими грошми, щоби вартість одної корони впаде ниніше одного американського цента.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

The Ukrainian newspaper published three times a week: Tuesday, Thursday, and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ESTABLISHED 1893

YADWIGA B. LOTOWSKA, Editor-in-Chief, ANDREW SAWKA, Business Manager.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

Subscription rates table for United States and foreign countries, including single copy price of 3 cents.

За кожен зміст адрес платити по 10 центів.

Адреса: СВОБОДА, 83 Grand Street, Jersey City, N. J. Телефон Адміністрації і Редакції — 498 Montgomery.

Телефон Глав. канцелярії Укр. Народного Союзу — 1838 Montgomery.

Всі номери і чекі треба вивести на адресу "СВОБОДА". При висладанні замовлення надіслати добутий номер або чек.

За всі оголошення поміщати в "СВОБОДУ" редакція не відповідає.

ПОЛЬСЬКИЙ ПЛАН НИЩЕННЯ ГАЛИЦЬКОЇ УКРАЇНИ

Львівський український дневник "Вперед", з 26. вересня с. р., помістив наступну статтю п. з. "Арештування", в якій читаємо:

Вже кілька місяців минуло від сесії з'їзду як польський президент і міністр Гіт Падеревський з дилематичним жестом заповів у варшавському сеймі комітетові для галицької України, що мав борючись за права свого народу, Париський спротивався "Газети Варшавської" у своїй кошевній думці і в 1. вересні, обговорюючи 10-ю і 15-тій пропозиції для сїдньої Галичини, лише, що без сумніву в протилежний бік надалися всі наші сподівання спійняти двох народів, яких вояки Польщі старіючі за всім часу порятували.

Голова уряду польської соціалістичної партії (П. П. С.) привава на днях резолюцію, в якій різко осуджує арештування і вивезення на сїдних окраїнах.

Не забути ми ще плану знищення українського населення у сїдній Галичині, який делави свого часу московські "патріоти". Сей план полягає на тому, щоб все українське населення переселити в Галичину Росії і на Сибір, а на його місце сповидати кашани від Галичини чи Сходу.

Та сей бляз-бу-бляз же гуманітарний план війни перед російською поступовою спільністю наменігерійських спритів.

Що стало власті польських наїзників сконфіскували, на спосіб старосвітської австрійсько-польської цензури, викладаючи з неї два більші уступи.

Не хотіли вони, аби українські читачі почули правду, що творять польські розбишаки в несвоєй нападеним краю.

Але як галицькі Українці так і Українці в Америці догадувалися, яку правду хотіла редакция "Вперед" написати, і тому польські непрошені цензори намагалися її закрити блязими пятами.

Кожний Українець догадується, що коли українська газета пише, що російський план знищення галицької України був в порівняно з польським же гуманітарний, то польський план знищення галицької України мусить ваяти бути крадіжкою чортівським.

Який же сенс план? Коли бесіда про польські арештування нападених Українців, то треба пригадати, що в тих польських арештах тисячі цивільного українського населення вмирає з голоду, нуджі і пошехонних недуг.

Танасасма дола же і польських наїзників, щоби зменшити українське населення галицької України, а зрешти місце польським колоністам, яких Ляшчи готувати ся навести на нашу землю.

Польський шляхтич і дідач з львівського повіта Давід Абрагамович (з роду Бірменів) сказав недавно, що жадав польський дідач в сїдній Галичині "не сміє продати землі ворогам, то є Українцям".

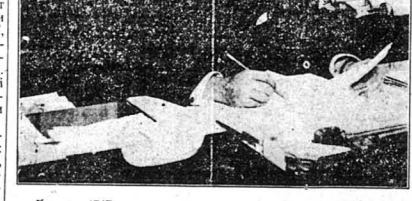
Польські наїзники вважають, що українська земля є полягам, що польський план має за неї взяти гроші і крім того не може і продати Українцям лише Ляхам-наїзникам.

Се є чисто пруська політика, політика тих Прусаків, котрі як би іншими нищили і Пользю, а вкінці програли не тільки своєму політику але і з своїм добром, загарили в розбишацький спосіб.

Усе мусіти Прусакі віддати і ще мусіти доплатити. Танасасма дола же і польських злочинців в роді Давіда Абрагамовича і цілої його компанії.

Тільки треба, аби всі Українці станули разом одною непереможною громадою, одною твердою скалою, о яку розібьуться всі польські злочинні плани.

Треба витримувати, чекати і єдності у боротьбі. Треба про яшкі злочини і дальші злочинні плани заговорити голосно перед цілим світом.

Генерал О'Рейн, командант старої ньюйорської 27-мої дивізії, котрий прийняв провід в 3-тій кампанії за приєднанням Чедді до Американського Чорноного Хреста в Атлантичній Вдідлі, який простягається ся на Нью Йорк, Нью Джерзі і Конетикат.

СТОРОГА ПЕРЕД ПОЛЬСЬКИМИ І РОСІЙСЬКИМИ ЗАБОРЦЬЯМИ.

(З львівського дневника "Вперед", з 11. вересня 1919).

Большовицька завураха на сході-Європі ще далеко не скінчилась, а вже на овіді збродять свої нові хмари, які вишуть іривіями. Свої імперіалістичні претензії мотивують вони, як виробні фрази і роблять се імперіалістичні цілого світа, цуничні фразами про культуру місію, величю, своїх держав, історичні правами, економічними потребамі, стратегічними інтересами і т. п. Претемом і теремом імперіалістичних затій є і будувати передістатити, білоруські і українські землі.

Тепер вже на основі цих мотивів находити ся під польською окупацією східна Галичина, Холмщина, Підлясьє і західна Волинь, — отже українські землі, простором звиш 90.000 квадратних кілометрів з українським населенням звиш 7 мільйонів жителів. Представити польського імперіалізму д-р Гломбінський за вчора недавно на зборах у Львові, що транзит Польщі мусить бути висунени далеко на схід постою Збурч. Се означає дальші підбій Поділля. Польські імперіалісти летіють мріє навіть про заняття Києва.

З другої сторони протибольшовицька Росія з Денкіним на чолі, що доси занала лівоберезку України, реклімає свої західні границі по Сні з Львовом і Холмом. Мотиви Денкіна тісамі, що і польських імперіалістів. Скріплює їх же і львівський договір з 1915 р., в яким зобов'язалися держави східної Галичини по Сні з угорську Україну.

Не числять ся ні один ні другі імперіалісти вояки українського народу. Впрвад варшавський сейм прийняв сьогодні су платіночну резолюцію про незалежність України; впрвад Денкін має видати якийсь маніфест про федеративний устрій будучої Росії, а віднає обі сторони як ішли практично зустрінутися за українським питанням, вважають його чимось врятованим і поступово у них з'являється старосвітський, вивернений законик. Стремління України до повної незалежності, хоч би з тої протесту причини, що вона не хоче бути тереном віночного спору, вичних неспоків, бунтів і воян, — називають імперіалістичними обох народів "авантюрою".

Імперіалізм і милітаризм був і є вояси і завжди жерелом милітаризму і милітаризму. Польський і російський милітаризм не буде ні на волосі ліпший.

Нині розділює територіально оба імперіалістичні табори українська армія. Як би милітаристам та імперіалістам Польщі Росії вдало ся знищити ту армію, а тимчасим незалежність України як би, ступилася польська і російська імперіалістична око в око, то кожне покісно воно погодиться і підлядні в якийнебудь спосіб між себе Україну, то ся угода не могла би бути тривалою. Протиню, підбій і поділ українських земель Польшею і Росією, був би жерелом віночного напруження, зросту милітаризму і тажких, жорстких та кровавих воян в узаємочині. Польські жерелом неспоків, а підбій польського, великоруського, а переладіс українського народу.

Згода Польщі і Великої Росії на незалежність шлої землі української республіки є условною побід над большевиками і встановлення тривалою миру й ладу на сході Європи. Нещо в цьому відношенні український народ не має одної ретельної блязку є історичною konieczністю, є уставим миром і людською культурою на сході Європи. Імперіалізм на сході, подавлення незалежності і поділ України був би історичним злочинним і спротивав би хаосу, якого наслідки мстили ся би на цілих поколіннях.

У варшавських дипломатичних кругах числять ся за тим, що між антантою і Польщею буде заключений особий трактат в справі східної Галичини. В основу сього трактату буде положений провізоричний (тимчасовий) статут про тимчасову управу краю і визначений буде речення, яко населення через голосування вискаже ся про свою державну приналежність.

Тимчасовий статут для Галичини. В ієнь, дня 25. вересня. (К. В.). Найвисша Рада прийняла від вояма заяву президента міністрів Польщі Падеревського в справі провізоричного (тимчасового) статуту для східної Галичини. Падеревський домагає ся остаточного прилучення сього краю до Польщі як держави незалежної, тимчасової, тимчасового прилучення і рішення щодо остаточної долі Галичини пізнішим блязетисмом.

Французька газета "Еко де Парі" доносить, що Найвисша Рада порішила, що Галичина увійде тимчасово в склад польської держави на основі особіого міжнародного статуту, яко окремої Польщі як держави незалежної, автономної, автономічна іривіція (самуправління) край і пізнішим блязетисмом порішить справу приналежності. Покісно управити-ме Галичиною генерал-губернатор, іменованій варшавським правительством, а затверджений сеймом. Справу обов'язку військової служби у східній Галичині ще не порішено.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

Подавши сі вїстки про справу галицької України, львівська часопись "Вперед" (ч. 103, з 26. вересня с. р.) пише так: З добре поінформованих українських кругів довідуємо ся, що Найвисша Рада зирною конференції відкинула домагає Польщі, щоби східну Галичину ваяте держави має тільки тимчасовою територією. Найвисша Рада стоїть далі при своїх рішеннях з 25. вересня і П. вояма, на основі яких польські державні заповідники тимчасово прилучили в мени антанто. Сїдні Галичина є предметом спору між Галиччаними бляз охоронною антанто. Про її дефінітивно державу приналежність має бути вирішено бляз статуту шлої східної Галичини бляз вояке сего дефінітивно порішення.

3 ДЕПАРТАМЕНТ

Реконструкція. Департамент Реконструкції подає до вояма такі слугає: Конгрес: Роберт Ленн, американський конгресмен з републіки Вашингтон, Джонсон, котрий є головою конгресової комісії зирати, домагає ся, щоб вояма комісія зирати американських вояносин в конгресі, щоб регуляції напшторит, котрі були прийняті на час війни, були задержані ще на прогнот одного року зляго, щоб не було великого напливу неподаваних чужинців.

Американизація: Голова Департаменту Публічної Інструкції в штеті Каліфорнія, В. С. Уайт, затримав конференцію, скликавану спеціально для дискусії проблеми американизації, заявив, що слугаюча перешли, яка незадовго вбудуєть ся в штеті Каліфорнія, буде, що в тім штеті жиє що найменше сто тисяч неграмотних людин.

Еміграція з Америки: Газета "Нью Йорк Таймс" пише, що на пароходах, котрі відішли до Європи 4. жовтня, було 2,000 емігрантів з Польщі, котрі відішли з надією, що повернуться до краю, поселять ся на тих землях, які їх край завоявали підчас війни.

Населення: Голова Департаменту Земельних справ, якийсь населення ньюйорської штету за останніх дваїть місяців зменшило ся о 99,000. Головною причиною зменшення населення була епідемія грипу, інфлюенци і зменшення числа уродин. За місяці лютий і серпень процент уродженя був дуже малий.

Економіка: Газета "Вашингтон Пост" пише, що статистика зирати, що вивести з Америки банківську фірму в Бостоні, говорить, що населення Злучених Держав в протягу одного року зляде один біліон фунтів шукорів (кешові). Газета докладає, що американське населення тратьте грошей окола 800,000,000 доларів на такі рич як шукорки.

(Українська Інформаційна Бюро).

